

Acció Cooperatista

Redacció: } Pelai. 7 • Tel. 17374
Administració: }

Organ de la Federació de Cooperatives de Catalunya

Hi ha qui preten fer obra demagògica amb la cooperació. Nosaltres afirmem que la lògica de l'autode-terminació cooperatis- ta serà suficient per conduir-los al fracàs més aplastant.

Pel Ministeri de Treball de la República s'han obert concursos per tal d'estimular i premiar les obres socials de les cooperatives

Final d'una polèmica

Una vegada més l'esperit amplament lliberal de la nostra publicació ha tolerat una polèmica que, segons un acord del Congrés celebrat l'any 1936, podia haver evitat. El Comitè de Redacció va creure oportú accedir a la publicació d'una rèplica feta a un col·laborador del portantveu federatiu en tractar de parlar sobre la Unió de Cooperadors de Barcelona i de les sucursals en rebeldia, la qual rèplica va originar una contestació del company aHudit, que pel que es veu no va convèncer el seu interpellador, puix que, insistint, va tornar a lliurar-nos un nou escrit que, pel seu final deplorable, ha esgotat per complet la nostra lliberalitat i tolerància sobre aquest tema.

No obstant, vàrem accedir també a la seva publicació, puix que en substituir els arguments per la insidia estalvia per al successiu nous comentaris i noves polèmiques, posant de manifest la feblesa de la tesi defensada pel seu autor. Creiem que la correcció seria la norma de l'esportan articlista que pretenia argumentar en contra de la U. C. B. i, contràriament, llença, de sobte, un despropòsit contra una institució, escudat en la seva impunitat, puix parlant en nom propi, car no representa ningú, no exposa res en la controvèrsia, tractant, en canvi, de llençar un grapat de llot sobre l'obra de vint-i-cinc mil associats.

Es el resultat de sempre. Quan no existeix una base sòlida d'argumentació hom recorre a l'efectisme de les frases dures sense lograr evitar el posar de manifest una situació d'ànim que no logra contenir el verí de temps concentra i que destil·la en escolar-se la pluma.

Vàrem concedir bel·ligerància a un company cooperador, cosa que no hauríem fet de cap manera si es tractés de la representació de la sucursal en rebeldia, puix creiem que potser arribaríem a un aclariment i a una intel·ligència, ja que en el terreny legal, i en l'oficial pel que respecta a la Federació, no podem reconèixer personalitat a qui no la té, i hem de confessar el nostre fracàs. Ja no és possible sostenir més temps una discussió que descendeix de to i degenera en fòbia. Inserim en el número actual la contesta que es mereix aquesta segona rèplica, perquè és de dret i fem punt final a la polèmica. No ens interessan els que estan al marge del criteri federatiu i dels acords dels nostres Congressos.

El nostre portantveu seguirà mantenint el principi fusionista, com és la seva convicció i —no caldria repetir-lo— el seu deure. Els qui estiguin disconformes ja saben que no és aquesta publicació la que ha de recollir la seva opinió i, en conseqüència, faran bé en abstenir-se de remetre'ns escrits de tendència migrada o d'esperit de capelleta, puix ja d'ara els augurem que el seu destí serà el cistell.

La nostra missió és fer cooperació; no desfer-la, i res no ens importa el què puguin dir o pensar els descontents, els disidents o els defraudats i si sols la veu dels responsables situats democràticament als llocs de direcció de les entitats federades, i que adquireix la seva màxima autoritat en expressar-se en els comitès federatius. El mot d'ordre del Congrés passat va ésser el d'una cooperativa a cada localitat, i per tant, totes les seccions i tots els òrgans federatius vénen obligats a complir-lo. Podran existir minories disconformes que inclús esperin un altre Congrés per a tractar d'imposar el seu criteri. Estan en el seu dret. El que no poden pretendre, però, és que l'organ federatiu mantingui ni tan sols reculli el seu criteri oposat al què és dogma, quan menys, de Congrés a Congrés.

Una reraguarda infectada

La guerra que estem vivint ha proporcionat l'ocasió de conèixer a fons i descobrir moltes coses que desconèixíem.

Teníem una lleugera noció del què era i representava el sistema econòmic de l'intercanvi.

Sabíem que existia un eixam de mercaders que explotava el pròxim mitjançant la política de l'intercanvi per tal d'enriquir-se. El que no podíem presumir és que eliminats aquests, en virtut d'una revolució que hauria d'ésser d'austeritat i de moral per donar l'exemple i respondre èticament a totes les prediques fetes de voler posseir les qualitats precises per substituir tot el que representava d'injust i de malvat abans del 19 de juliol, es convertissin els mateixos detractors que havien combatut i bandejat aquest funest sistema en plagiadors aferrissats amb la cobejança de l'egoista més desenfrenat, utilitzant els mateixos procediments corregits i augmentats d'especulació cent per cent.

Cal veure les transaccions que s'efectuen per poder obtenir determinats articles que hom necessita. Per poder aconseguir el que hom desitja, s'arriba a tot, per mitjà de l'intercanvi.

Ja no es tracta de fer operacions honrades i lícites com sembla que hauria de fer-se. D'establir l'intercanvi racional i just d'aquelles mercaderies que hom produeix i elabora, per altres de producció i elaboració aliena.

Per exemple, donar l'article al just preu de cost i deduir o abonar la diferència segons el valor del producte objecte del canvi. No; es valoritza d'acord solament amb l'especulació més indigna segons el desig, la cobejança i la importància que correntment hom dona a les coses, de vegades més vulgars i desprovistes de tot valor real.

Una lliura de xocolata per un bacallà. Un quilo de sabó per una lliura de sucre. No; es valora de patates per un paquet de caliquenyos, etc.

Fets d'aquest mercantilisme tan barroer i denigrant que esmentem, n'hem presenciats a diari i tothom els coneix, si no iguals, molt semblants.

Es senzillament absurd que en els moments

tan tràgics com els que estem patint en tots conceptes, derivats d'aquesta lluita sagnant que destrueix les vides més formoses de la nostra joventut al front, s'especuli i s'exploti tan vergonyosament a la reraguarda.

No sembla sinó contemplant aquest estat de coses que fan impossible la vida econòmica, que la gent hagi perdut tota noció d'escrúpul moral i es mercadegi sense consciència, donant la sensació que aquelles virtuts i qualitats de sacrifici i de solidaritat que posseïem els catalans són un mite i que només resten en la fantasia i en la il·lusió del «Quixot» d'immortal memòria.

Cal reaccionar els que encara no ens hem contagiats amb aquests procediments tan refinadament cruels, els que no ens hem embrutit les mans i la consciència traficant amb les penalitats, les privacions i amb la gana que passa la gent més humil, que no arriba ni de bon tros la setmanada per a poder adquirir les mercaderies més indispensables per la vida i la subsistència.

Cal foragitar i denunciar a quants desaprensius intentin especular amb la guerra.

Encara s'hi és a temps. Si volem conservar la moral de la reraguarda contribuïm-hi tots a posar en evidència a tot aquest eixam d'intermediaris que la corrompeixen i desprestigien les concepcions més fines de la solidaritat humana i malmeten l'esperit tot cor del sincer i desinteressat antifeixista.

Si una acció col·lectiva de reacció no s'imposa, i si per part de tots els que desitgem amb vehemència la fi d'aquesta guerra amb el triomf de la llibertat i de la independència d'Espanya, no col·laborem en aquesta acció depuradora i per part de les autoritats no s'empren els mitjans coercitius apropiats per acabar amb aquests sabotejadors, serà molt difícil sortir airoso de la nostra contesa i serà un desèncis d'amargor evocar el recordatori parodiant aquella frase històrica d'En Carner: «O el poble acaba amb aquests explotadors, o aquests acabaran amb el poble.»

CELESTÍ VENTURA

D'interès per a les Cooperatives

Dos concursos del Ministeri de Treball

D'acord amb els vigents Pressupostos generals de l'Estat per l'exercici del 1937, el dia 15 del mes present ha sortit a la «Gaceta», la convocatòria dels següents Concursos:

Primer Concurs. — Concurs que atorga 75.000 pessetes per a subvencions a les obres socials realitzades per les Cooperatives, quantitat que podrà ésser augmentada o disminuïda segons els terminis que presenta l'abans dit Pressupost.

Segon Concurs. — Concessió de premis i petits auxilis a les Cooperatives, destinant-se a aquests efectes la quantitat de 75.000 pessetes que, com l'anterior, podrà ésser augmentada o disminuïda, segons els terminis fixats en l'esmentat Decret.

Creient que és d'interès per a les Cooperatives, publiquem aquesta nota, fent esment que fineix el termini d'admissió de sol·licituds el dia 15 del mes de desembre, i per detalls es pot consultar a la Federació de Cooperatives o l'esmentat Decret del dia 16 del corrent.

CONTINUA VENENT-SE A LA FEDERACIO, AL PREU DE PROPAGANDA DE 30 CENTIMS, EL PAMFLET DE 64 PAGINES

Aubades d'una Nova Era

(Pàgines de síntesi cooperativa)

ESCRIT PEL COMPANYY J. BLANQUER I EDITAT PER LA FEDERACIO DE COOPERATIVES DE CATALUNYA

EL MOVIMIENTO COOPERATIVO

Reunión de la Federación Nacional en Barcelona

La Comisión Ejecutiva de la Federación Nacional de Cooperativas, en virtud del traslado del Gobierno, ha fijado también su residencia en nuestra capital y ha celebrado su primera reunión en Barcelona, en la que después de despachar los asuntos de trámite ha tomado el acuerdo de dirigir un saludo a todas las Federaciones Regionales para que éstas lo transmitan a las entidades que componen cada una y muy especialmente a la Federación Regional de Cooperativas de Levante, por la cariñosa acogida, hospitalidad y concurso prestados a la Federación Nacional durante su permanencia en Valencia.

Igualmente tomó el acuerdo de renovar a los Poderes públicos e instituciones constitucionales de la República Española su incondicional adhesión y continuar prestándole su concurso como hasta la fecha. También se acordó hacer extensivo este saludo a la prensa barcelonesa y a los partidos y organizaciones encuadrados en la defensa de la República.

Las oficinas de Secretaría y demás servicios de la Federación Nacional, así como los de la Cooperativa Central de Abastecimiento (Almacén Cooperativo Español) han sido instaladas en la Vía Durruti (antes Layetana), número 20.

F. de C. de les Comarques Gironines

HORTES, 12. -- GIRONA

CONCURS

per a proveir la plaça d'Administrador de la Secció Econòmica de la Federació de Cooperatives de les Comarques Gironines

Podran prendre-hi part les cooperatives federades en la indicada Federació.

«Tots els concursants hauran d'ésser cooperadors i hauran de portar l'aval de la Cooperatives corresponent i portar com a mínim dos anys de cooperador.

«El concursant haurà d'ésser comptable.

«Tenir un mínim de trenta anys i màxim de quaranta-cinc.

«Sou i hores de treball establert per les bases d'Oficines i Despatxos de Girona.

«El càrrec d'administrador haurà de portar la secretaria del Comitè Executiu de la Federació de Cooperatives de les Comarques Gironines.

«Serà considerat període de prova un termini de tres mesos, en el qual si el favorés no deixés demostrada la seva suficiència en el comès que se li confii sense dret a reclamació de cap mena, serà acomiadat, quedant deslligada de tot compromís aquesta Federació.

«Haurà de prendre possessió a 1.º de gener del 1938.

«Hi ha de temps fins el dia 12 de desembre i les sol·licituds hauran d'ésser trameses a aquesta Federació en plec tancat i es fallarà oportunament.

«Els sobres aniran dirigits, fent constar pel «Concurs d'Administrador de la Secció Econòmica de la F. de Co. de les C. G.»

SECCIO FEDERATIVA

Noticiari de la U. C. B.

Ecos de la setmana

Abans d'emprendre un viatge a Ginebra, hem estat visitats per Mr. Georges Fauquet, amb el qual hem parlat una agradable estona. La seva anada a la ciutat on es mou la política internacional respon a una convocatòria per assistir a la reunió del Comitè Internacional de Relacions Intercooperatives, organisme bastant heterogeni, integrat per delegats de l'Aliança Cooperativa Internacional, Confederació Internacional d'Agricultura, Oficina Internacional de Treball, Comissió Econòmica de la Societat de Nacions, i altres organitzacions de caire internacional. Aquest Comitè fou fundat per Albert Thomas, del qual fou primer president i el segon l'actual Director de l'Oficina Internacional del Treball.

En parlar del Comitè de Relacions Intercooperatives hem recordat el que porta el mateix nom a Catalunya, que semblava que tornava a ressucitar i ara ens fa l'efecte que torna a endormiscar-se. Hom havia parlat i havia estat feta una campanya, recollida i intensificada des del nostre portanveu, a favor de la constitució de Comitès d'aquesta mena de caràcter comarcal i inclús local. Aquella aspiració sentida fa temps, avui esdevé una necessitat, puig

no a tot arreu les relacions entre els Sindicats Agrícoles i les Cooperatives són tan comprensives com haurien d'ésser. Per la supressió total del mitjancer, encaridor de l'index de vida del poble treballador, tant pagès com ciutadà, cal crear aquests Comitès i establir per ells relacions directes i profitoses per a tothom, entre cooperatives i sindicats.

Hem rebut de "L'Amistat", de Calella, la quantitat de 1.500 pessetes destinades a la subscripció federativa pro-víctimes ocasionades pel feixisme, les quals han de destinar-se totalment als hospitals de sang. Com sigui que l'Aggrupació femenina de la Federació es va emprendre aquesta tasca, amb positius resultats, de la qual dona compte detallat a l'Executiu, la quantitat susdita complirà la seva missió humanitària per conducte de les nostres companyes. Es el que ressenyem un gest digne d'ésser imitat per totes les cooperatives.

El Comitè dictaminador del Concurs per a proveir la plaça d'ordenança de la Federació va reunir-se dissabte passat, emetent el seu dictamen favorable al nostre company Angel Casas. Entre els concursants figuraven bons companys cooperadors, tots ells mereixedors d'adjudicar-se el destí.

Federació de Cooperatives de Catalunya

Reunió extraordinària del Consell General de Cooperatives de Catalunya, celebrada el dia 7 de novembre del 1936

S'obre la sessió a les onze del matí, sota la presidència del company Joan Rovira, amb assistència de les delegacions següents:

Calafell, per la comarca del Vallès; Rius, per la del Litoral; Blancafort, per la de Vic; Gual, per la d'Igualada; Torras, per Manresa; Zarzoso pel Baix Llobregat; Nicolau i Pascual Montells, per Girona; Sevilla i Roca, de la Local de Barcelona, i els companys que formen el Comitè Executiu, Barja, Pujol, Jiménez, Torrents, Blanquer, Bussot i Ventura.

Es llegeix i s'aprova l'acta del Consell General anterior.

La presidència manifesta que la present reunió es extraordinària per tractar d'un assumpte que afecta a la Comarcal de Girona i tota vegada que no estan presents els delegats interessats, podrien deixar-ho per darrera hora i seguir l'ordre del dia. Així s'acorda.

S'entra doncs a despatxar els demés assumptes.

La presidència exposa la petició feta pel nostre repartidor d'Acció Cooperatista i cobrador dels rebuts en Maximilià Llorens, de retirar-se de la feina per la seva edat avançada i per l'estat físic que sofreix, i ensem la proposta del Comitè de jubilar-lo amb el setanta-cinc per cent del sou que percebia donats els anys que ha vingut prestant els seus serveis. Acceptant la petició i la proposta per unanimitat.

Es tracta de la substitució d'aquest càrrec, exposant-se la conveniència d'ampliar les hores i la tasca que feia el repartidor i així poder realitzar els serveis auxiliars d'aquestes oficines. S'acorda facultar el Comitè per que redacti unes bases per obrir un concurs per proveir aquest càrrec i es designen els companys de la Local, de la Central de Compres i el Comitè executiu per que resolgui el concurs.

La presidència notifica que en virtut d'una croada de propaganda efectuada per terres de Lleida junt amb els companys Torner i Mestre, s'establí relació amb uns companys de la Vall d'Aran on existeix una fàbrica de formatge i mantega paralitzada i exposa la conveniència de fer gestions per veure si pot adquirir-se. Acordant-se es segueixi els tràmits.

Es dona compte de la constitució del Comitè de relacions intercooperatives creat per la Conselleria d'Agricultura, recordant-se als companys d'Igualada facin el nomenament d'un delegat com a suplent, tal com s'acorda, promentent la delegació d'Igualada comunicar el nomenament.

Rovira dona compte de la constitució del Consell Superior de la Cooperació, qual reorganització s'ha efectuat d'acord amb el que preveu la Llei després d'un temps de suspensió.

Es objecte d'interessant discussió motivada pels moments presents de profunda transformació on el moviment cooperatista de Catalunya va desenvolupant-se i prenent un increment extraordinari. Es tracta amplemment de la necessitat de procurar que les Cooperatives de nova creació responguin als principis que informen el Cooperatisme i les consignes de l'Alinça Cooperativa Internacional.

Ventura, assabenta la seva assistència a la reunió de la Confederació de Cooperatives, on es tracta d'assumpes relacionats amb el nostre moviment d'acord amb la tasca legislativa que realitza el Consell d'Economia de la Generalitat segons el Decret de Collectivititzacions.

Es planteja també la necessitat imperiosa d'impugnar totes aquelles Cooperatives camouflades, la constitució de les quals no és altre que voler seguir el vell sistema mercantil.

Zarzoso, del Baix Llobregat, denuncia el fet de que hi han cooperatistes de determinades fil-

liació sindical que amb llurs procediments fraccionen l'ingrés d'associats, acordant-se fer totes aquelles qüestions que més s'escaiguin per tal de persuadir-les que desisteixin d'aquesta actitud a l'objecte de complir les normes federatives.

Es tracta també del problema que afecta la Comarca de Manresa on es crean Cooperatives en localitats on ja n'hi ha una de constituïda. Intervenien diversos delegats per fixar el criteri referent l'acord pres per l'esmentada Comarca que no vol accedir a l'ingrés demanat per la Cooperativa «La Sallenca», de Sallent, manifestant-se els companys en el sentit de creure que no poden les Comarcals negar l'ingrés en aquelles entitats que estinguin aprovades pel Consell Superior.

A proposta del company Nicolau s'acorda continuar la reunió a la tarda, tota vegada que manca tractar l'assumpte objecte de la reunió extraordinària.

Aixecant-se la sessió a la 1,45 de la tarda. Es repren la sessió a les 4,15 de la tarda, amb els mateixos representants que assistiren al matí.

El punt de discussió no té altra finalitat que tractar de l'afer motiu de la destitució del company Dimes Bussot de delegat regional de la II regió de proveïments, nomenament fet pel Director general de Proveïments, de la Generalitat. Es llegeix l'acta de la reunió celebrada amb el Comitè Executiu i la representació de Girona composta pels companys Nicolau i Rutllant. Igualment es llegeix l'informe elaborat per encàrrec del Comitè, d'acord amb les conclusions fetes en l'esmentada reunió.

Nicolau llegeix l'informe refusant el que ha elaborat el Comitè Executiu, desmentint amb llur contingut les acusacions que puguin afectar a la persona del company Dimes Bussot. Acabant llur informe formulant un vot de censura al Comitè.

Blancafó, creu que amb la lectura dels dos informes no pot formar judici i es lamenta que la Comarcal de Girona s'hagi precipitat formulant un vot de censura sense poder formar criteri els delegats tota vegada que la violència de l'acord no permet la rectificació i discussió aclaratòria.

Calafell abunda amb els mateixos raons i demana deposin l'actiu dels companys de Girona, per poder serenament examinar l'assumpte.

Intervenien els companys Rius, Barja, Ventura i la presidència, sostenint els companys del Comitè Executiu que la designació feta del càrrec a la persona del company Bussot la féu directament i particularment el company Mestre sense que pugui invocar-se la participació de la Federació ni en els tràmits ni en les resolucions. Atenent-se per això amb el text de les conclusions que en l'informe es formulen.

Insisteix la representació de Girona mantenint el seu punt de vista recalcat pel disgust que han experimentat els cooperadors d'aquella Comarca, per l'agravi fet a la persona del company Bussot.

Intervenien també, Torras, Blanquer, Sevilla i Calafell, exposant l'opinió que els mereix l'afer.

La presidència després de fer constar la forma irrespetuosa pel Comitè davant la posició irreductible dels companys de Girona, intenta deixar la presidència, adherint-se en aquesta actitud algun company del Comitè, oposant-s'hi variis delegats.

Calafell, exorta els reunits perquè deixant de banda impetuositats que no s'escauen amb la cordialitat que deu existir entre els cooperadors i demana permaneixi el company Rovira a la presidència i retirin els companys de Girona la nota extrema del seu acord.

Després de discutir-se amplemment i de rectificar els companys llurs punts de vista, Rovira insinua com a proposició per arranjar l'assumpte de redactar una nota en la qual es faci constar l'honorabilitat del company Bussot en l'afer objecte del debat i afegir que en el successiu abans d'oferir els elements cooperatistes per exercir càrrecs administratius i de govern als organismes polítics es concretaran unes condi-

S'ha dit en altres ocasions i en diferents llocs que la Unió de Cooperadors de Barcelona no havia estat formada a satisfacció d'una part de companys cooperadors de les antigües cooperatives barcelonines. Ho sabem abastament i no deu pas haver d'estranyar que una obra de tanta envergadura hagués aconseguit des dels primers moments l'adhesió unànim dels seus components. El secret d'aquella resistència l'hem de cercar en la manca de visió del futur del nostre moviment cooperatiu i per altre costat l'apreciació individualista ha operat molt en contra de l'obra col·lectiva portada a terme amb la fusió.

La Unió, en tot, va fent via i afermant-se i va guanyant la simpatia dels recelosos d'ahir, es va obrint pas enmig de la situació econòmica-social i de proveïments tan especial que estem travessant i es troba ja col·locada en un pla de superioritat moral tan elevada, que fins els estaments de govern de Catalunya i de la República no li poden regatejar el seu suport.

Per altra part, cal constatar la seva potència amb l'estadística dels seus associats. Nou mil associats comptava en el moment de produir-se la fusió; passen ja dels vint-i-cinc mil en l'actualitat, i això que la Unió encara no ha emprat cap mitjà de propaganda. Res no pot aturar l'obra empresa. Potència col·lectiva; seny, honestat, honradesa i sentit comú, en són posseïdors els seus impulsadors, condicions especials que són precises per obres de tanta envergadura.

Els seus impulsadors, però, no es donaran per satisfets fins que els recelosos prestin tot el seu suport a l'obra empresa i també que la massa consumidora de la ciutat formi part integrant de la Unió.

Aquesta setmana s'ha procedit a repartir a tots els associats el fulletó que conté el projecte econòmic i acords de les Assemblees de primer i segon grau, per efectuar l'adquisició de queviures del Magatzem al Major de l'Aliança Cooperativa Internacional.

cions, per no repetir-se l'incident que tots deplorem llurs conseqüències desagradables.

Rius, opina que d'aquesta forma podria donar-se l'assumpte per arranjat i espera que els companys de Girona interpretaran el desig de tots i acceptaran la proposta de la presidència.

Nicolau manifesta que per la seva part no té cap inconvenient en acceptar la proposta de la presidència, atenent-se per això a les decisions que prengui l'Assemblea de la Comarcal que ell representa.

Després d'acordar-se fer pública la nota de referència en la qual es faci constar l'honorabilitat del company Bussot i es faci constar el disgust produït per l'incident que ha motivat la retirada del company Bussot de delegat de Proveïments de la II Regió, s'aixeca la sessió a les 8 de la tarda.

El Secretari,
CELESTI VENTURA

Acta de la reunió del Comitè Executiu del dia 11 de novembre del 1937

Presidint el company Rovira i amb assistència dels companys Torrents, Pujol, Jiménez i Blanquer, per Acció Cooperatista, s'obre la sessió a les 6,30, donant-se llegida a l'acta anterior, que resta aprovada.

Es tracta d'un assumpte relacionat amb una cooperativa del Prat i l'Ajuntament, acordant-se ocupar-se d'aquest afer.

Discutides les conclusions hagudes a l'última reunió del Consell General es pren l'acord de publicar la resolució recaiguda referent a l'assumpte Dimes Bussot, tan bon punt es rebí de la Comarcal de Girona la rectificació oferta sobre el plantejament de la qüestió de confiança a l'Executiu, segons es va convenir al Ple.

Es assabenta el Comitè d'una visita efectuada pels dependents de la Unió de Cooperadors de Terrassa, prenent nota de l'assumpte que els afecta.

Es tracta sobre la confecció de l'Almanac de la Cooperació, acordant-se procedir al seu tiratge, nomenant-se al company Jiménez com a administrador.

Aiximateix s'acorda que, com l'any passat, hi figurin fotos de valuosos veterans de la Cooperació catalana. També, referent a l'Almanac, s'acorda adossar-li un mapa federatiu amb delimitació de comarques, encarregant-se d'aquest afer al company Jiménez.

Una petició dels companys d'Arenys de Mar per un míting en commemoració del III aniversari de la seva fundació, es corresposta nomenant per assistir-hi els companys Rovira per la nostra organització, acompanyant els companys Cortines i Flor.

Per unanimitat s'acorda trametre una lletra de felicitació al President de la Generalitat per la seva reelecció a la més alta Magistratura catalana.

Es traca sobre casos de nens refugiats que es troben en incompatibilitat de caràcter amb els companys que es feren càrrec d'ells, acordant-se adreçar-se a l'organisme oficial respectiu.

Dóna compte el company Pujol de la reunió a la C. C. C., prenent-ne bona nota.

Es tracta d'un afer relacionat amb la Cooperativa de Vallcarca, acordant-se correspondre al seu requeriment, i sense cap més assumpte s'aixeca la sessió a les 8.

El Vice-secretari,
JOAN TORRENTS

Tot just començat el seu repartiment, ja sumen una gran quantitat els Bons sotserits pels associats, pel que, com ja estava previst, hi ha la impressió, per part de les Comissions de Sucursal, que la suma que es sotseriarà estarà a to amb les possibilitats econòmiques que pot donar de si la massa d'associats que compta la Unió.

Per a divulgació d'aquests acords es van celebrant les anunciades Assemblees de Sucursal, i, per altre costat, la Comissió de Propaganda i Cultura ha editat uns cartells que seran fixats a totes les Seccions de les sucursals.

Definitivament han quedat acoblats els associats de les sucursals 6 i 64 a les sucursals voluntàriament escollides.

Amb l'acoblament dels socis de la sucursal 6, les sucursals del Sector I compten amb el següent cens d'associats: Sucursal 9, amb 512; 11, amb 562; 17, amb 497; 27, amb 485; 28, amb 260; i 34, amb 174.

Els socis de la 64 han quedat acoblats amés de 40 sucursals, donat l'emplaçament del domicili de cadascú.

A requeriment del Ministeri d'Economia del Govern de la República i de la Direcció d'Abasteixements, la Unió, aquests dies, ha procedit a distribuir entre 5.000 funcionaris de l'Estat, el racionament de queviures que ha facilitat, expromés, la Direcció d'Abasteixements.

Aquesta distribució es va fer en les sucursals 21, 29 i 67, pel que els funcionaris foren dividits en tres grups i el racionament ha estat fet ordenadament i amb tota precisió, exceptuant els inconvenients que en els primers moments es varen haver de salvar.

Passat el moment apremiant, el Consell Directiu cerca la forma d'acoblar els funcionaris en un sol estatge de distribució i des del dilluns passat ha començat aquest racionament en conjunt en una dependència del Magatzem, habilitada amb utilatge expromés i dependència.

No cal pas ponderar el que significa que el Ministeri d'Economia hagi confiat a la Unió una missió tan delicada i de tanta responsabilitat. Constatem solament el fet. Probablement, dintre breu termini en podrem constatar d'altres.

Aquests dies han tingut lloc varies reunions a Sant Gervasi i en dos sectors de la dreta de l' aixampli, encaminades a constituir altres tant-tes sucursals, segons havíem parlat en edicions anteriors.

En una d'aquestes ja funciona una Comissió organitzadora definitiva per a constituir la Sucursal 73, i entre altres treballs es fan gestions per a instal·lar-la al 289 del carrer de Rosselló.

I en altra reunió que afecta a la barriada de l'Hospital de Catalunya, es va acordar repartir aquest manifest:

«Company: Entre un grup de companys consumidors d'aquesta barriada ha nascut la idea de formar una Cooperativa de consum i per fer més pràctica i viable la idea ens hem proposat constituir una sucursal de la Unió de Cooperadors de Barcelona, col·lectivitat nova, però vella en si per la seva pràctica cooperatista, puix que és fruit d'una fusió de cooperatives que compta amb 72 sucursals, amb 25.000 associats. Company, Camarada, Ciutadà, sigui quina sigui la teva significació sindical o política, pensa que abans ets consumidor i com a tal has d'organitzar-te. El seu mitjà és la Cooperativa. Després veuràs quines són les virtuts de la Cooperació.»

Poc has de reflexionar per sumar-te a nosaltres i poc esforç econòmic has de fer. Apròpat a nosaltres, formaitza la teva inscripció com a associat a la nova Sucursal de la Unió de Cooperadors de Barcelona, que anem a fundar, i si dubtes celebra consell amb els teus, la teva família i després hauràs resolt un problema econòmic; en el qual potser no hi haves pensat.

La Comissió Local d'inscripció: Rosselló, 453, Bar Gaudí, de 6.30 a 7.30 tarda.»

Cal retre un record al malaguanyat company Eugeni Beltran, que traspassà la setmana passada. Fou en Beltran un dels impulsadors de «La Llealtat», de Sants, avui sucursal 11 de la Unió. Li fou confiada la presidència també de la Federació Provincial de Cooperatives i havia estat un ferm entusiasta de la Unió.

La Comissió Administrativa ha començat a fer retirar l'utilatge sobre que les Comissions de sucursal ha posat a la seva disposició per a poder satisfer les necessitats d'altres sucursals que tenen manca d'utilatge, degut a l'increment de nous associats.

La Comissió, no obstant, recomana a totes aquelles sucursals que no hagin contestat la circular que en el seu moment oportú els hi fou tramesa, que ho facin tot seguit, degut a què s'acosta el termini de l'exercici, i en començar el nou exercici 1938 es tenen d'introduir accentuades reformes en totes les seccions de les sucursals, pel que fa referència a tot el funcionament en general i amb preferència l'administració, que obeeix a una modalitat unificada.

La circular es referia a l'utilatge sobre i el que pogués mancar a la sucursal, personal, administració, moneda social en dipòsit i altres.

S.

Del pasado y del presente de la Cooperación

Parece como si no hubiera pasado nada en nuestro país según para qué mentalidades que tienen de la cooperación un concepto tan vago en su fondo y tan pobre en su significación y alcance, que aún la ven con aquella mopia del pasado, tan fecundo en sacrificios como estéril en eficacia y en actuación social.

Yo he sido siempre un admirador de aquellos viejos fundadores de cooperativas que consagraron toda su vida austera y abnegada a sembrar para los demás, para los que luego vendrían descansadamente y recogerían sin más trabajo los frutos de muchos desvelos, de muchos sacrificios, de muchas inquietudes. Los he admirado y mi reconocimiento les ha hecho justicia desde las páginas del portavoz federalivo desde que se me confió su dirección. Pero por el mismo motivo de mi admiración y reconocimiento, me he creído en el deber de colaborar, con tantos otros, en la medida de mis posibilidades, a que tanta abnegación, tanto desvelo, no diera por resultado la construcción de una obra mezquina, incapaz de evolucionar y de multiplicar sus resultados positivos de progreso social.

Es muy cómodo llegar a la Cooperación y participar de la siembra de los demás sin recoger también sus principios altruistas sembrando de nuevo para los que han de venir. No. Un principio elemental de ética, si no lo impulsara ya el postulado universalista de la Cooperación, nos obliga a corresponder al desinterés y desvelos de aquellos que pensando en beneficiar a los demás, concibieron y dieron forma a nuestras instituciones cooperativas.

Podríamos, repasando las colecciones de ACCIÓN COOPERATISTA, hacer un somero estudio del proceso evolutivo de las fusiones, de sus éxitos, de sus fracasos y, sobre todo, de las causas de los fracasos, del cual no saldrían muy bien parados, no los cooperativistas de buena fe, actuantes desinteresados, no tampoco las propias asambleas, siempre comprensivas cuando no están imbuidas por informaciones tendenciosas, sino, generalmente, la mayoría de administradores y comisionados de compras que, no tan sólo seguían una política antifusionista, sino obstruccionista a todo intento de concentrar las compras de las entidades en una acción común.

Los que hemos frecuentado la Federación desde hace algunos años, por haber desempeñado cargos en secciones ya desaparecidas algunas y en los propios Consejos, sabemos claramente de dónde ha partido la oposición a todo intento de mejora y de engrandecimiento de la organización cooperativista.

El crudo dilema de renovarse o morir no había sido tenido en cuenta por los dirigentes de muchas cooperativas y así llegó nuestro movimiento, sin una convicción unánime por parte de todos los cooperadores de las virtudes y potencialidad que podría ofrendar a la revolución, a las jornadas del 19 y 20 de julio del año 1936. ¿Qué pasó entonces? Esto es lo que callan los actuales disidentes de la consumada fusión de las cooperativas de Barcelona cuando tratan de justificar su posición escisionista. Entonces se produjo el hecho escandaloso de negar a las cooperativas espíritu revolucionario, de considerarlas incluso instituciones burguesas, y después de haberse aprovechado de su acción previsora vaciando sus estanterías a cambio de unos vales insolventes a los cuales nadie reconoce paternidad —ni nos interesa— se llegó incluso al asalto de algunas de ellas y a la amenaza de la incautación. ¿No se recuerda todo esto? Pues no es tan lejano, que digamos. Hay que reconocer, forzosamente, que la Cooperación no estaba a la altura de las circunstancias, debido precisamente al sectarismo —ese es el vocablo real— de muchas entidades que hasta aquellos momentos había dificultado la unión efectiva, la unanimidad de apreciación de la doctrina y postulados cooperativistas y, sobre todo, la concentración de esfuerzos y de intereses.

Fué preciso recurrir al Gobierno de la Generalidad, falto de fuerzas coercitivas en aquellos momentos para poder amparar a nuestras instituciones, el cual hizo de su parte lo que pudo, interviniendo las cooperativas imponiendo así una autoridad moral, si bien nombró como de-

legados interventores los mismos individuos que designaron las cooperativas.

Entonces se produjo la fusión. Fueron los propios delegados de la Generalidad, en su mayoría presidentes de entidades —con lo cual se demuestra bien claramente que la intervención oficial no era sino una ficción que honra a aquel Gobierno en su afán de proteger las cooperativas —los que acordaron la fusión, acuciados por la necesidad. Claro que no intervinieron las asambleas. ¿Es que se celebraban asambleas en aquellos tiempos borrascosos? Pero las asambleas vinieron después y tampoco se pronunciaron en contra. Sólo una insignificante minoría, hoy, pasada aquella borrasca, se siente con autoridad para protestar... Desgraciadamente para ella —pues hay motivos para suponer que se trata de la minoría de siempre— ya ha hecho tarde y la Cooperación, pese a su apreciación mezquina o a sus particulares interpretaciones, ha progresado en poco tiempo como años atrás no podía esperar.

No hay sino comparar el crecimiento experimentado por la Unión de Cooperadores desde su constitución con el estancamiento en que se desenvuelven ciertas cooperativas que pretenden haberse separado de ella, para dar la razón a quien la tiene y acabar con la ficción de tanto argumento falso como se esgrime contra una obra que no ya el año pasado, sino muchos antes debía haberse realizado.

Yo he de lamentar que entre las sucursales en rebeldía se halle una de la cual tenía —y tengo a pesar de todo— un criterio muy elevado, que en una de las barriadas barcelonesas mantenía unas escuelas que eran la admiración de todos. No puedo comprender su falsa posición que no la achaco a la masa de sus asociados, y lamento profundamente que, mientras persiste en su situación anómala, otras cooperativas, de nueva formación, van aumentando su proselitismo en aquella barriada, aún a expensas de sus propios asociados. No comprendo cómo tantos años de actuación, de sacrificio, de superación, incluso, estén a punto de esterilizarse por una obstinación inexplicable siempre y más hoy que la Cooperación, por la unión, por la inteligencia, reafirma su prestigio y comienza a cumplir en gran escala su función altamente social.

JULIO BLANQUER

Aviat tornarà a sortir

“EL COOPERADOR”

Reunió del Consell Superior de la Cooperació

El Consell Superior de la Cooperació va celebrar la seva 41 reunió sota la presidència d'Antoni Dot Arxé.

Els acords presos, de més importància, són els següents:

Elevat al Conseller d'Economia una proposta sol·licitant la modificació del Decret del 16 de juliol del 1937.

Elevat una proposta al Conseller de Treball sol·licitant la promulgació d'una ordre circular per tal que els Jurats Mixtos siguin declarats incompetents d'ofici per a entendre en qüestions sorgides entre Cooperatives i Mutualitats i aquestes entitats i els seus associats, amb objecte de donar estricta compliment a l'article 56 de la Llei de Bases de la Cooperació.

Fer seves, i trametre-les al Conseller d'Economia, les conclusions del V Congrés de la Federació de Cooperatives de Catalunya.

Sol·licitar del Conseller de Governació recordi a tots els Consells municipals de Catalunya l'obligació que tenen de respectar les cooperatives que estiguin acollides a les lleis de Bases de Cooperatives dictades pel Parlament de Catalunya.

Adreçar una comunicació al Conseller d'Obres Públiques fent constar la satisfacció amb què el C. S. C. ha vist l'ordre publicada eximint les cooperatives de treball de constituir fermança provisional per a concórrer a les subhastes d'obres de l'esmentat Departament.

Finalment fou aprovada la inscripció de diverses cooperatives de consum i producció i mutualitats.

Para el compañero Paytubi

Algo sorprendido por los disonantes tonos con que eludiendo todo razonamiento formalmente concienzudo y doctrinal, insulsa mente se pretende insistir sobre la discusión promovida alrededor de la Unión de Cooperadores de Barcelona, le contesto por segunda y última vez, ya que entiendo que ni mi obligada cortesía ni la tolerancia de la dirección del periódico, hasta ahora excesivamente bondadosa, deben prestarse a un juego impropio en donde a simple vista se observan los efectos de una intención dudosa e inaceptable.

Nada absolutamente me extraña su confesión de no darse por convencido. Lo sorprendente hubiera sido lo contrario. Pero sí que me llama la atención que no responda a la parte virtualmente substancial que en mi anterior escrito representaba una insinuación hacia un preludio ameno e instructivo sobre el significado verdadero de la Cooperación, los acuerdos de sus Congresos, la prédica y consejo de sus mejores maestros y la marcha ascendente que prácticamente imponen sus objetivos. Tampoco dice usted nada de lo mucho que podría hablarse y escribirse referente a lo que han sido hasta hoy las cooperativas y lo que deben ser en adelante, pues salvando la merecida apreciación que en todas las épocas lograron los cooperadores de probada fidelidad cooperativista, cuyos sacrificios y anhelos he tenido el honor de ver y compartir día tras día por espacio de más de veinte años, es preciso reconocer aunque no se quiera que existe una diferencia asombrosa entre lo poco que se lleva hecho y lo que aún falta por hacer, tanto en intensidad de acción como en rectificaciones de sistemas, normas, pareceres y demás vicisitudes propias de una obra puesta a disposición y servicio del pueblo.

Si usted hubiese respondido siquiera algunos puntos de los indicados anteriormente, no se vería tanto su empeño en criticar despiadadamente la Unión de Cooperadores de Barcelona, intentando inclusive ofender no ya los fines reivindicadores de su ordenado programa situado muy alto por sus abnegados defensores, sino intentando, cual digo, ofender o herir la sensibilidad de sus hombres más activos, aquellos que indudablemente sin pizca de egoísmo ni ambición individual se entregan a la misión de engrandecerla, porque saben ciertamente que la Unión de Cooperadores de Barcelona es la única institución francamente decidida a salir del raquitismo empobrecedor que ha venido atrofiando e incapacitando para las grandes realizaciones cooperativistas del porvenir.

Por eso le decía a usted, compañero, que la Unión de Cooperadores estaba viviendo sus primeros días y había que tratarla con delicadeza

extrema. Y también le afirmaba que su formación obedecía a un trámite oficial y democrático, porque primeramente la proyectaron bajo los auspicios federativos los interventores nombrados por la Generalidad de Cataluña y después fué acordada por las colectividades, siendo una prueba evidente, que yo en mi calidad de cooperador, asistí a la asamblea general de la importante cooperativa donde pertenecía y en cuya reunión, libre, serena y voluntariamente, se discutió y acordó con entusiasmo adherirse a la fusión proyectada.

Con una exagerada afirmación da usted a entender como remedio de todos los males, la desaparición del «espíritu de capillita» que existía en las cooperativas, y yo, sintiendo no opinar lo mismo, le contesto que ese engorroso y desmoralizador defecto desaparecerá cuando desaparezcan las cooperativas a que usted con seguridad se refiere.

Y no respondiendo usted a la invitación que le hacía respecto a la necesidad de juzgar las cosas mirando más alto, cúmplame el recomendarle que piense en la revolución y sus mandatos en concordancia con el progreso de los tiempos y la conciencia colectiva, pues así tal vez comprenda que los cooperadores, adelantándose a lo que les corresponde hacer, tienen que darse cuenta del cambio de su situación y procedimientos para que su obra no quede rezagada como una cosa rutinaria e inútil; lo que fácilmente podría suceder si el ofuscamiento y la pasión no se apartan del ambiente cooperativista, procurando cultivar los más profundos conocimientos para comprender y distinguir entre lo bueno y lo malo.

Entonces estará usted más seguro de no caer en tan lamentables equivocaciones como la que sufre al juzgar, ignoro con qué capacidad y méritos, la obra de Unión de Cooperadores de Barcelona.

Y para terminar le repito, compañero, que esta Unión depende de la capacidad que demuestren los cooperadores, y que su gobierno único, sistema y normas iguales, procedimientos comunes y sentimientos generosos de diáfana fraternidad, serán los elementos vitales de su propia vida y triunfo.

FRANCISCO CAMPOS

COOPERATIVES DE PRODUCCIO I TREBALL

Cooperativa Obrera Popular «Iris», Barcelona; Cooperativa Matalassera i Similars, Barcelona; Elements Tècnics del Comerç, Igualada; Cooperativa Graciencia d'Arts Gràfiques, Barcelona; Cooperativa Integral Vaquera Lletera (condicional), Barcelona.

MUTUALITATS

Mutua de la Unión de Profesores Particulares del Distrito Universitario, Barcelona; Montepío Provincial Leridano, Barcelona; Mutualitat Obrera (abans Mutualidad Obrera) bajo la advocación de Nuestra Señora de Montserrat, Barcelona; Mutualitat de Puigllançada (abans Montepío de Jesús en Jerusalén), Barcelona; Mutualitat Juncadella (abans Nuestra Señora de Juncadella), Barcelona; Germantat Angel Guimerà (abans Angel de la Guardia), Barcelona; Apelles Mestres (abans Nostra Dona de l'Agonia), Barcelona; Mutualidad Humanitaria para Obreros de ambos sexos (abans Montepío Humanitario de San Daniel para Obreros de ambos sexos), Barcelona; La Caritat Barcelonesa, Barcelona; La Benéfica, Barcelona; Mutua General de Enfermedades, Barcelona; El Progreso Nacional, Barcelona; Montepío Renacer (abans Montepío bajo la advocación de San Miguel), Barcelona; Montepío Verdurens (bajo a advocación de San Pedro Claver), Verdú; Montepío de Señoras de Nuestra Señora del Carmen, Manresa; El Auxilio, Port-Bou; Montepío Ilerda, Lleida; La Fraternal Casanueva, Cassà de la Selva; Mutualitat L'Any 1792 (abans Antiga Patrona de Barcelona Santa Eulàlia) (condicional), Barcelona; Mutualitat de Mestres Directores d'Orquestra (condicional), Barcelona; Mutualidad de Oficios Varios de Barcelona y su Radio (condicional), Barcelona; La Virtud (condicional), Barcelona; Unión de Cooperadores, Sección Mutualista (condicional), Igualada; Mutua del Sindicat Profesional de Camareros y Cocineros de Gerona (condicional), Girona; Mutualitat Germanor (condicional), Sant Vicenç de Montalt.

Esencias supersolubles "MELITO" para la elaboración de aguas de colonia, quinas, brillantinas y perfumes de flores. Lociones y extractos.

Oficinas Pablo Iglesias, 61 - Telf. 21898
Apartado 504 - BARCELONA

J. SUMMERS-AREVALO

Esencias purificadas de frutas. Especialidad DUROMA DE LIMON 444 para gaseosas y jarabes.

CONYAC SOREL

Adaptat al paladar dels cooperadors des de 1875

SUC. DE MOREL FARRERAS - - - - BARCELONA

MAS PROPAGANDA

Es muy frecuente escuchar lamentaciones tanto en reuniones como publicaciones en que se comentan cuestiones que se relacionan más o menos directamente con los postulados de la cooperación; en las que se señalan la falta de ayuda tanto moral como material de los diferentes organismos que están obligados por su constitución a prestarla alejando la comprensión y el despego para ello. Tanto he visto manosear este tema que ello me ha inducido a buscar las causas que producen este mal, que, al decir de muchos, representa una verdadera lacra para el buen y rápido desenvolvimiento del cooperativismo.

Divagando por el campo del examen de las mencionadas causas y amparándome mayormente en la práctica, he sacado el convencimiento de que todo ello y como factor principal se debe a la poca divulgación de nuestros principios y más propiamente expuesto a la insignificancia de nuestra propaganda.

Precisamente ahora que vivimos y atravesamos momentos tan propicios en los que parece que las circunstancias facilitan el que se incremente enormemente y en forma más o menos velada la implantación de modalidades de organismos y centros tanto distribuidores como productores de artículos principalmente alimenticios, que titulan o intentan operar y actuar a base de los principios cooperatistas.

Esta falla es imperdonable, pues circunstancias como las presentes muy raramente se presentan y arremete con esto contra los escépticos que manifiestan que los cooperadores que se forman hoy son poco arraigados y que ingresan aprovechando los momentos, pues al cambiar la situación se separan de nuestras filas. No discutiré si están o no acertados, pero considero primordial saturarlos de conocimientos de lo que es la Cooperación y, en su defecto, el ideal de la Cooperativa y quien sabe si luego entre nosotros se contagian y al encontrarse entre nuestra compañía no desertan como muchos suponen.

Desengañémonos, hay que formar y fomentar lo más rápidamente posible nuestros cuadros de propagandistas. Hay que ayudar, y en su caso sustituir, a los antiguos que de tantos años vienen haciéndolo y que merecen el descanso, no porque no aprovechen, que nunca les pagaremos sus sacrificios, sino porque, debido al exceso de su actuación, hoy su rendimiento no sería lo suficientemente práctico. Este descanso lo tienen sobradamente bien merecido, es bien conocido su constante trabajo, ellos han forjado con sus desvelos y constancia, dándole forma y vida los puntales de la Cooperación en nuestro país, pero a pesar de sus iniciativas y actividades hoy su citado sacrificio, que de ninguna manera ha resultado estéril, significa poco para las necesidades de la causa.

¿Qué medios de divulgación tenemos hoy, los cooperatistas, para ponernos en contacto con el público? Hay que reconocer que muy pocos. Si dejamos aparte el medio persistente de nuestro periódico *Acció Cooperatista* y *«Trem»*, órgano de la Juventud Cooperatista, poco más podemos señalar.

No obstante lo expuesto, aun cabría analizar estos medios y aunque se pueda considerar su actuación efectiva, veremos lo limitado de su radio. Si se trata del periódico hay que procurar la intensificación de su tiraje y que sea diario, estudiando la manera de mandarlo a los organismos que se consideren necesarios y, a poder ser, gratuitamente, a pesar de lo gravoso de esta medida. De ser publicaciones, estimular a las entidades y particulares que puedan editarlos y publicarlos, pero en forma más amena y atrayente que los circulares antiguamente, y para comentarlo me limitaré a mencionar la misma *«República Cooperativa»*, que la conceptuo como obra cumbre y de una extensión enorme, por estar proyectada en varias de sus partes en forma tan científica que para seguirla e imponerse de sus teorías y enseñanzas se ne-

cesita tener condiciones especiales y deduzco que por esta causa resulta poco práctica.

Por todo lo expuesto me permito opinar que esta falta de medios informativos que señalo podría suplirse, en parte, con una campaña a base de conferencias, artículos en la prensa, tanto diaria como periódica, llamamientos y comentarios en actos públicos, impresos y folletos concisos y de texto limitado, notificaciones estimulantes a los dirigentes y simpatizantes en los diferentes cooperativas y muy particularmente a los que componen las comisiones y subcomisiones de Sucursal de la «Unión de Cooperadores de Barcelona» que forman una verdadera legión, etc., etc.

En fin, con estas cuartillas, sin que nadie me silencie, me atrevo a formular un llamamiento a los buenos cooperadores y especialmente a los de vocación, para ver si es posible encontrar entre tantos el compañero o dirigente que quiera recogerlo y puedo afirmar que quien sea que quiera y que se crea con las necesarias condiciones puede contar, desde luego, con mi modesta colaboración, añadiendo, que pondré a condición, si no mis escasas dotes mi buen voluntad, que es muy entusiasta.

Y no me resta más que decir y pido y espero obtener la benevolencia y el favor de estas columnas en forma que podríamos decir pública, por volver a insistir tantas veces como sea preciso sobre este o parecido tema, pues lo considero primordial para atenuar o menguar el desconocimiento que se tiene de la finalidad de la bondad de nuestros ideales cooperatistas.

R. FORTUNY

EL PRECIO DE LAS COSAS

Toda la incertidumbre de la ciencia económica del régimen capitalista nace precisamente de la ignorancia sobre la forma en que se establecen espontáneamente los precios de las cosas, sobre los que, como ya hemos dicho, influyen las malas artes de los vendedores y hasta esos mismos precios que, al bajar, hacen aumentar la demanda, con lo que se verifica un fenómeno análogo al de la inercia en mecánica y la autoinducción en electricidad, puesto que ese aumento en la demanda tiende a un encarecimiento, tendiendo así los precios de manera automática a una estabilización.

En la nueva sociedad libre desaparecerá esa innensa concreción de intereses egoístas que se traducen en la determinación de los precios y, al ser posible, determinar éstos con verdadero rigor matemático, la economía dejará de ser una ciencia empírica para adquirir el rigor de una verdadera ciencia experimental.

En la economía capitalista, si, aparte del precio real de las cosas nacido del libre juego de los intereses egoístas, se pretende encontrar el valor justo y racional de dichos precios, se tropieza con la inmensa dificultad de ser indispensable darle un valor determinado al trabajo humano, porque, en la organización capitalista, el trabajo humano tiene un determinado valor procedente de la retribución de la mano de obra.

Y como en la retribución del trabajo humano radica precisamente la injusticia social y el parasitismo de la burguesía, y, además, es difícilísimo llevar ese factor al precio de las cosas, porque el rendimiento de la mano de obra varía enormemente con la perfección del maquinismo, de aquí que la ciencia económica del capitalismo, incapaz de resolver ese problema

fundamental, se vea forzada a caminar completamente a oscuras, tropezando continuamente con acontecimientos insospechados e inexplicables para ella.

Pero en la nueva sociedad libre, el factor trabajo humano puede y debe ser eliminado y ya será posible conocer el precio racional y exacto de todas las cosas para poder estudiar concretamente las leyes que rigen los fenómenos de la economía.

El maquinismo que hunde con su perfeccionamiento a la sociedad capitalista, será precisamente la base sobre que se fundamentará sólidamente la nueva economía.

El maquinismo y la automática permiten emancipar el hombre del trabajo, porque, gracias a los progresos de la técnica moderna, pueden las máquinas hacer todo el trabajo correspondiente a la producción, siendo la misión del hombre únicamente controlar ese trabajo, administrarlo, ya que ésta es la verdadera traducción de la palabra controlar. La automática es capaz de liberar al hombre de todo trabajo manual y, si esto no ocurre en la sociedad capitalista es por el egoísmo de la burguesía. En la futura sociedad libre, el hombre verá lo que necesita y encargará a las máquinas que lo hagan, limitándose a inspeccionar y dirigir el trabajo de dichas máquinas, y éstas serán cada día más perfeccionadas hasta reducir el cuidado del hombre a un factor insignificante.

Al mismo tiempo, según los postulados del comunismo, todos cooperaremos a la producción con arreglo a la capacidad de cada uno y las necesidades colectivas, de manera que el factor del trabajo humano, reducido a administrar la producción del trabajo de las máquinas, será un factor que no será necesario ser tenido en cuenta al determinar el precio de las cosas.

Precio que, por lo demás, no será representado por una cantidad de dinero, porque el dinero dejará de existir, pero que, por otra parte, será interesante conocer para la estadística y para estudiar las leyes de la economía, que adquirirán así un verdadero rigor matemático.

Desaparecido el dinero, ¿en qué unidades podrá cifrarse el precio?

Desaparecido con el dinero el patrón oro, para poder valorizar las cosas, con los objetos ya indicados, será necesario establecer otro patrón que sirva de módulo o elemento de comparación.

Y, puesto que la producción se obtiene mediante el trabajo realizado por las máquinas, lo racional es que el nuevo patrón sea mecánico, o sea la energía, ya que el trabajo mecánico no es más que una manifestación de la energía que es indestructible y que no puede ser aniquilada ni creada, pero que puede presentarse multifórmemente en sus numerosas manifestaciones, realizándose las transformaciones con equivalentes fijos y perfectamente determinados.

Descartado el trabajo del hombre, la mano de obra, y reducida la producción al trabajo de las máquinas, cualquier objeto producido y listo para el consumo encierra, indudablemente, un valor perfectamente definido y fácilmente calculable, correspondiente a cuanto han trabajado las máquinas, para hacerlo, teniendo en cuenta las equivalencias de las diferentes manifestaciones de la energía única.

Así la unidad para medir y apreciar el valor de las cosas será la unidad de trabajo o energía. Para valoraciones teóricas, la unidad será el *erg*, o sea el trabajo realizado por la unidad de fuerza, o sea la *dina*, recorriendo la unidad de distancia, o sea el centímetro. Pero esta unidad segesimal (del sistema de unidades c. g. s., o sea centímetro, gramo, segundo), resultará demasiado pequeña para las medidas ordinarias y será necesario emplear otra unidad práctica bastante mayor, que podrá ser el *quilogrametro*, la *caloría* o, mucho mejor, y ésta es la que yo propongo y preconizo, el *kilovatiohora*, equivalente, aproximadamente, a la energía acumulada, y, por lo tanto, al precio energético de diez kilos de carbón en su filón y en su mina.

(Fragmento de un artículo de A. Martínez Rizo, publicado en la revista *«Estudios»*, con el título de *«Nueva Economía»*.)

ALMANAC DE LA COOPERACIO

Donat l'interès que ofereix la publicació de l'Almanac de la Cooperació Catalana, la Conselleria d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya ha interessat que del tiratge general de l'Almanac en siguin reservats un estoc suficient a cobrir les necessitats, a facilitar a les Cooperatives i Sindicats Agrícoles de Catalunya el que, en les biblioteques respectives, hi figuri la nostra publicació.

Aquesta determinació de la Conselleria d'Agricultura ve a valoritzar la nostra anual publicació, per la que, justificadament, ambicionem arribar a compendiar la totalitat del moviment cooperatiu a Catalunya en les seves diferents modalitats agrícoles, de consum, de crèdit i de treball i producció.

Tot just arribats a les Cooperatives els butlletins de subscripció per a l'Almanac 1938, tenim ja, en pocs dies, un volum de comandes el nombre de les quals s'apropa als 2.000 exemplars.

Negariem la veritat, cosa no acostumada en nosaltres, si no declaréssim que estem satisfets. Si l'any que finim es logrà arribar a la xifra de 5.000 exemplars del nostre Almanac, és d'esperar que, amb l'entusiasme amb què les nostres cooperatives comencen a respondre a l'esforç que realitza la nostra Federació amb la publicació de l'Almanac, enguany supera-

rem, i de bon tros, a aquella quantitat, i tot fa preveure que el nombre d'exemplars a què arribarà el tiratge definitiu per al 1938 s'aproparà més racionalment al nombre de famílies que aplega el moviment cooperatiu a Catalunya.

CORREU

GERMINAL D'ESPARREGUERA. — Prenem bona nota dels 100 exemplars que de l'Almanac ens demaneu.

COMARCAL D'IGUALADA. — Us seran reservats, d'acord amb els vostres desigs, els 450 exemplars que de l'Almanac ens demaneu.

SALVADOR SERVET, MANRESA. — En-vieu, amb tota rapidesa, una fotografia vostra del tamany que tingueu. De les de carnet és suficient. Mercès.

COOPERATIVES DE PRODUCCIO I TREBALL. — Contestant la consulta que ens ha estat feta sobre la utilització de les planes de l'Almanac per a la publicació d'anuncis, participem de manera global a tots els que pugués oferir-los dubte, que no sols pot ésser aprofitada l'oportunitat de la publicació del nostre Almanac, sinó que conceptuem de molt interès la publicació d'anuncis que permetran conèixer a les Cooperatives de Consum les modalitats diverses de les de producció i treball.

No oblideu que el vostre almanac és l'ALMANAC DE LA COOPERACIO

Dirigents de cooperatives:

Grups de Cultura:

Companys cooperadors:

Ompliu el Butlletí que segueix i remeteu-lo al

Director de l'ALMANAC DE LA COOPERACIO. — Pelai, 7.- Barcelona

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIO

La Cooperativa demana li siguin reservats
de exemplars de l'ALMANAC DE LA COOPERACIO CATALANA, al preu de 2 pessetes, i al mateix temps adjuntem originals del nostre historial per a ésser publicats a les pàgines "Nostres Cooperatives" del propi Almanac, en (1) pàgines, al preu de 20 pessetes la primera pàgina i 10 pessetes les següents.

El Secretari,

El President,

Segell,

(1) Cas de no desitjar l'historial de la vostra Cooperativa, deixeu aquest blanc sense omplir.

"PRODUCTES COOP"

Rebent-se a aquestes oficines molts comunicats en què se'ns assabenta de l'augment de socis que tenen les Cooperatives, preguem a les Sucursals de la Unió de Cooperadors de Barcelona que no tenen cap necessitat de lliurar-los, car per les oficines de la susdita Unió ens lliuren setmanalment les altes i baixes de cada Sucursal.

Les cooperatives associades de fora de la ciutat, així com les que no pertanyen a la Unió, les preguem que ens lliurin a la major urgència, una relació del nombre d'associats amb que compten actualment.

Aiximateix són pregats a què ens lliurin directament a aquesta Central, Aurora, 11 bis, les llibretes de fons social individual de les diverses Seccions de Productes Coop, que siguin associades, per tal de procedir a unificar-los una vegada li siguin abonats els excessos de percepció corresponents.

LA JUNTA

Llegiu i propagueu

Acció Cooperatista

Suscripció pro víctimes del feixisme

Suma anterior	85.383'87
Coop. Obrera Gironella	131'25
Unió Calellenca	193'—
U. C. B. (Sucursal 21)	55'—
U. C. B. (Sucursal 21) (Hospitals)	201'03
«L'Equitativa», Palamós (gèneres)	1.975'20
«L'Amistat», de Calella (Hospitals)	1.500'—

Total ... 91.439'37